

מסכת כריתות

פרק א

א. שְׁלֹשִׁים וָשֵׁשׁ כִּרְתוֹת בַּתּוֹרָה. הָבָא עַל הָאֵם, וְעַל אִשָּׁת הָאָב, וְעַל הַכֹּהֵן, הָבָא עַל הַזִּכּוֹר, וְעַל הַבְּהֵמָה, וְהָאִשָּׁה הַמְּבִיָּאָה אֶת הַבְּהֵמָה עָלֶיהָ, הָבָא עַל אִשָּׁה וּבִתָּהּ, וְעַל אִשָּׁת אִישׁ, הָבָא עַל אֲחֻתּוֹ, וְעַל אֲחֻת אָבִיו, וְעַל אֲחֻת אִמּוֹ, וְעַל אֲחֻת אִשְׁתּוֹ, וְעַל אִשָּׁת אָחִיו, וְעַל אִשָּׁת אָחִי אָבִיו, וְעַל הַנֶּזֶדָה, הַמְּגִדָּף, וְהַעֲוִיד עֲבוֹדָה זָרָה, וְהַנּוֹתֵן מִזֵּרְעוֹ לַמֶּלֶךְ, וּבַעַל אוֹב, הַמַּחֲלִיל אֶת הַשַּׁבָּת, וְטָמֵא שְׂאֵכֵל אֶת הַקֹּדֶשׁ, וְהָבָא לַמִּקְדָּשׁ טָמֵא, הָאוֹכֵל חֶלֶב, וְדָם, נוֹתֵר, וּפְגוּל, הַשּׁוֹחֵט וְהַמַּעֲלָה בַּחוּץ, הָאוֹכֵל חֵמֶץ בַּפֶּסַח, וְהָאוֹכֵל וְהַעֲוִשָּׁה מִלֶּאכָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, הַמַּפְטֵם אֶת הַשָּׁמֶן, וְהַמַּפְטֵם אֶת הַקְטֹרֶת, וְהַסֹּף בְּשָׁמֶן הַמִּשְׁחָה. הַפֶּסַח וְהַמִּלָּה בְּמִצּוֹת עֲשֵׂה:

ב. עַל אֵלֹהִים חִיָּבִים עַל זְדוּנָם כִּרְתָּהּ, וְעַל שִׁגְגָתָם חֲטָאתָ, וְעַל לֹא הוֹדַע שְׁלֵהֶן אֲשֶׁם תְּלוּי, חוּץ מִן הַמִּטְמֵא מִקְדָּשׁ וְקֹדֶשִׁי, מִפְּנֵי שֶׁהוּא בְּעוֹלָה וְיֹרֵד, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, אֵף הַמְּגִדָּף,

שְׁנֵאמַר (במדבר טו), תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה, יצא מגדר, שאינו עושה מעשה:

ג. יש מביאות קרבן ונאכל, ויש מביאות ואינו נאכל, ויש שאינו מביאות. אלו מביאות קרבן ונאכל. המפלת כמין בהמה חיה ועוף, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, עד שיהא בו מצורת האדם. המפלת סנדל, או שליא, ושפיר מרקם, והיוצא מחתך. וכן שפחה שהפילה, מביאה קרבן ונאכל:

ד. אלו מביאות ואינו נאכל. המפלת ואין ידוע מה הפילה, וכן שתי נשים שהפילו, אחת ממין פטור ואחת ממין חובה. אמר רבי יוסי, אימתי, בזמן שהלכו זו למזרח וזו למערב. אבל אם היו שתיהן עומדות כאחת, מביאות קרבן ונאכל:

ה. אלו שאינו מביאות. המפלת שפיר מלא מים, מלא דם, מלא גנינים, המפלת כמין דגים וחגבים שקצים ורמשים, המפלת יום ארבעים, ויוצא דפן. רבי שמעון מחייב ביוצא דפן:

ו. המפלת אור לשמונים ואחד, בית שמאי פוטרין מן הקרבן, בית הלל מחייבים. אמרו בית הלל לבית שמאי, מאי שנא אור לשמונים ואחד מיום שמונים ואחד. אם שנה לו לטמאה, לא ישנה לו לקרבן. אמרו להם בית שמאי, לא, אם אמרתם במפלת יום

שְׁמוֹנִים וְאַחַד, שָׁכַן יֵצְאָה בְּשַׁעַה שְׁהִיא רְאוּיָה לְהִבִּיא בָּהּ קֶרְבָּן, תֹּאמְרוּ בְּמִפְלֵת אֹר לְשְׁמוֹנִים וְאַחַד, שְׁלֹא יֵצְאָה בְּשַׁעַה שְׁהִיא רְאוּיָה לְהִבִּיא בָּהּ קֶרְבָּן. אָמְרוּ לָהֶן בֵּית הַלֵּל, וְהָרִי הַמִּפְלֵת יוֹם שְׁמוֹנִים וְאַחַד שָׁחַל לִהְיוֹת בְּשַׁבַּת תּוֹכִיחַ, שְׁלֹא יֵצְאָה בְּשַׁעַה שְׁהִיא רְאוּיָה לְהִבִּיא בָּהּ קֶרְבָּן וְחִיבֵת בְּקֶרְבָּן. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית שְׁמַאי, לֹא, אִם אֲמַרְתֶּם בְּמִפְלֵת יוֹם שְׁמוֹנִים וְאַחַד שָׁחַל לִהְיוֹת בְּשַׁבַּת, שְׁאֵף עַל פִּי שְׁאִינוֹ רְאוּיָה לְקֶרְבָּן יָחִיד, רְאוּיָה לְקֶרְבָּן צָבוּר, תֹּאמְרוּ בְּמִפְלֵת אֹר לְשְׁמוֹנִים וְאַחַד, שְׁאִין הַלֵּילָה רְאוּיָה לֹא לְקֶרְבָּן יָחִיד וְלֹא לְקֶרְבָּן צָבוּר. הַדָּמִים אֵינָן מוֹכִיחִין, שְׁהַמִּפְלֵת בְּתוֹךְ מְלֵאָת, דְּמִיָּה טְמֵאִין, וּפְטוּרָה מִן הַקֶּרְבָּן:

ז. הָאִשָּׁה שֵׁישׁ עָלֶיהָ סִפֵּק חֲמִשָּׁה זִיבוֹת וְסִפֵּק חֲמִשָּׁה לִדּוֹת, מְבִיאָה קֶרְבָּן אֶחָד, וְאוֹכֶלֶת בִּזְבָּחִים, וְאִין הַשָּׂאָר עָלֶיהָ חוֹבָה. חֲמִשׁ לִדּוֹת וְדֹאוֹת, חֲמִשׁ זִיבוֹת וְדֹאוֹת, מְבִיאָה קֶרְבָּן אֶחָד, וְאוֹכֶלֶת בִּזְבָּחִים, וְהַשָּׂאָר עָלֶיהָ חוֹבָה. מַעֲשֶׂה שְׁעָמְדוֹ קָנִים בִּירוּשָׁלַיִם בְּדִינָרֵי זָהָב. אָמַר רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, הַמַּעוֹן הַזֶּה, לֹא אֵלִין הַלֵּילָה, עַד שִׁיְהִי בְּדִינָרִין. נִכְנָס לְבֵית דִּין וְלִמַּד, הָאִשָּׁה שֵׁישׁ עָלֶיהָ חֲמִשׁ לִדּוֹת וְדֹאוֹת, חֲמִשׁ זִיבוֹת וְדֹאוֹת, מְבִיאָה קֶרְבָּן אֶחָד, וְאוֹכֶלֶת בִּזְבָּחִים, וְאִין הַשָּׂאָר עָלֶיהָ חוֹבָה. וְעָמְדוֹ קָנִים בּוֹ בַּיּוֹם בְּרַבְעָתָיִם:

